

Chủ đề: Một ít men làm dậy cả đồng bột.

Trong tâm: Để giữ lễ vượt qua của Đức Giê-Hô-Va, Đức Chúa Trời đã cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên trong bảy ngày của lễ vượt qua này, phải dẹp men khỏi nhà mình, vì lễ ai **ăn** bánh có men từ ngày thứ nhất đến ngày thứ bảy thì sẽ bị truất ra khỏi Y-sơ-ra-ên. Bánh không men là bóng về luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, còn men là bóng về đường lối của thế gian. Kể từ khi Đức Giê-Hô-Va ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên cho tới khi tận thế, được tính là bảy ngày, trong Đức Chúa Trời một ngày cũng như một ngàn năm. Sự **ăn** được nói đây là bóng về sự nghe theo và tin theo. Những người Giu-đa vô tín đã tới Ga-la-ti để tranh giành ảnh hưởng của đạo Môi-se với Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã thiết lập và các môn đồ của Ngài đã thi hành trên đất này kể từ ngày lễ ngũ tuần A.D 32. Những công việc đó đến từ ma quỷ, để tìm cách để phá hoại công việc của Đức Chúa Jê-sus Christ ngay từ khi Đức Chúa Jê-sus trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, như Ngài đã cảnh báo với các môn đồ của Ngài về việc quỷ Sa-tan sẽ kéo đến để cắn gót Ngài: **Ta sẽ chẳng nói chi với các người nữa, vì vua chúa thế gian này hầu đến; người chẳng có chi hết nơi Ta.** Nghĩa là ma quỷ sẽ dùng những kẻ vô tín, kiêu ngạo, cố chấp và cứng lòng để xuyên tạc Lời Chúa, khiến người ta nghi ngờ Lời của Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã rao giảng. Men của những người Giu-đa đã tác động tới những người đã tin Chúa qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô, đó là sự khoe mình về sự công bình riêng của xác thịt qua việc thực hành và giữ các nghi lễ cũ mà Môi-se đã truyền dạy dân Y-sơ-ra-ên phải làm, hầu cho người ta nhìn thấy công việc của mình mà dâng sự vinh hiển cho xác thịt mình. Cho tới ngày sau rốt này nhiều người tin Chúa vẫn mắc vào cái bẫy này, đó là họ cố gắng tỏ cho người ta thấy mình là người kính sợ Chúa, yêu mến Chúa qua việc thuộc Kinh Thánh, nhớ Kinh Thánh và sống cách đạo đức, nhưng những người đó lại chối bỏ quyền phép của nhân đức đó. Họ không tôn cao luật pháp của Đức Chúa Trời, không yêu mến Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, không thích tham gia vào những công việc của Đức Thánh Linh như rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, không thích làm chứng cho Lễ thật, mà chỉ muốn người ta tôn trọng mình, như những người Pha-ri-si đã làm cho những người khác nhìn thấy, nhưng không có trái của Đức Thánh Linh. Sự thích người ta tôn trọng mình đó là men độc dữ, vì chính quỷ Satan đã tự huỷ diệt mình bởi hấp thích các thiên sứ khác dâng sự tôn trọng cho sự vinh hiển mà Đức Giê-Hô-Va đã ban cho hân khi còn trong thiên đàng. Đức Giê-Hô-Va ban sự vinh hiển cho các tôi tớ của Ngài để các tôi tớ Chúa nhờ quyền phép đó mà hầu việc Ngài tại nơi vinh hiển của Ngài, nghĩa là sự vinh hiển đó được ban cho những kẻ hầu việc Chúa để được bảo vệ chứ không phải để khoe mình. Nếu bạn được Chúa ban các ơn cùng quyền phép cho, ấy là để nhờ quyền phép đó mà bạn làm chứng nhân cho Chúa chứ không phải để khoe mình. **Kinh Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 12; Ê-xê-chi-ên 28; 1 Cô-rinh-tô 1; 2 Ti-mô-thê 3;

Chủ đề: Sứ đồ Phao-lô bộc lộ nguyên nhân khiến những người đã tin Chúa ở Ga-la-ti bị rối trí.

Trong tâm: Khi xưa, trong đời Sau-lơ làm của Y-sơ-ra-ên, dân Y-sơ-ra-ên đã nghĩ rằng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ưa thích của tế lễ, nên họ đã giữ lại những con vật tốt nhất để làm của tế lễ dâng cho Đức Giê-Hô-Va, mà bỏ qua mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va về việc họ phải diệt hết dân A-ma-léc cùng bò, chiên, lạc đà và lừa, vì dân A-ma-léc đã ngăn trở dân Y-sơ-ra-ên trong ngày dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô để hành trình tới núi của Đức Chúa Trời và bởi cơ đó mà Đức Giê-Hô-Va tranh chiến với dân A-ma-léc từ đời qua đời kia. Dân Y-sơ-ra-ên đã dong thú cho A-ga, vua của dân A-ma-léc, cùng giữ lại những con vật tốt nhất của xứ, để họ dùng những con vật đó làm của tế lễ dâng cho Đức Giê-Hô-Va. Bởi tội lỗi của Sau-lơ sợ dân sự mà cho phép dân sự làm điều đó, nên Đức Giê-Hô-Va đã từ bỏ Sau-lơ, không cho người làm vua của Y-sơ-ra-ên nữa, và tiên tri Sa-mu-ên đã nói với vua Sau-lơ rằng: **Đức Giê-hô-va há đẹp lòng của lễ thiêu và của lễ thù ân bằng sự vâng theo Lời phán của Ngài ư? Vâng, sự vâng lời tốt hơn của tế lễ; sự nghe theo tốt hơn mỡ chiên đực; sự bội nghịch cũng đáng tội bằng sự tà thuật; sự cố chấp giống như tội trọng cũng lay hình tượng. Bởi người đã từ bỏ lời của Đức Giê-hô-va, nên Ngài cũng từ bỏ người không cho người làm vua.** Những người tin Chúa tại Ga-la-ti đã bị những sự lừa dối từ những người Giu-đa vô tín, khiến họ rối trí mà trở lại với công việc của xác thịt, sau khi họ đã nhờ quyền phép của Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà sứ đồ Phao-lô đã rao giảng cho họ, điều đó có nghĩa là, nếu người tin Chúa không vững lòng bền chí noi theo Lễ thật, còn được gọi là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, thì ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người ấy sẽ lụi tàn, khiến họ không được đủ sự minh mẫn để nhận biết công việc nào thuộc về Đức Thánh Linh và công việc nào là đến từ ma quỷ. Sứ đồ Phao-lô đã qua những người Ga-la-ti mà cảnh cáo những người Giu-đa vô tín kia biết rằng, Đức Chúa Trời sẽ báo trả người ta xứng đáng theo công việc mà người ta đã làm, không có sự tây vị. Người tin Chúa phải lấy đức tin để thi hành sự vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, đó là công việc mà mọi người phải làm trong sự vâng lời và sự hiểu biết, vì Đức Chúa Trời không thích của lễ, nhưng Ngài muốn dân sự của Ngài vâng lời Ngài, như Lời Chúa có chép: **Bởi vậy cho nên, Đấng Christ khi vào thế gian, phán rằng: Chúa chẳng muốn hy sinh, cũng chẳng muốn lễ vật, Nhưng Chúa đã sắm sửa một thân thể cho tôi. Chúa chẳng nhậm của lễ thiêu, cũng chẳng nhậm của lễ chuộc tội. Tôi bèn nói: Hỡi Đức Chúa Trời, này tôi đến - Trong sách có chép về tôi - Tôi đến để làm theo ý muốn Chúa.** Khi bạn nhận được mạng lệnh từ nơi Chúa, hay tiếng Chúa phán truyền, chớ nghi ngờ, nhưng hãy vâng Lời, vì khi bạn vâng theo Lời Ngài, thì chính Chúa sẽ cùng làm công việc đó với bạn vậy. **Kinh thánh tham khảo:** 1 Sa-mu-ên 15; Ê-sai 1; 2 Cô-rinh-tô 8; Hê-bơ-rơ 10;

Chủ đề: Hãy nhìn vào các lời được rao giảng xem các lời đó có thuộc về Đức Chúa Jê-sus Christ hay không trước khi hành động.

Trong tâm: Sứ đồ Phao-lô hỏi lại những người Ga-la-ti rằng: **Hỡi anh em, về phần tôi, nếu tôi còn giáng phép cắt bì, thì sao tôi còn bị bắt bớ nữa? Sự vấp phạm về thập tự giá há chẳng phải bỏ hết rồi sao?** Thập tự giá là bóng về luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua tội tớ Ngài, là Môi-se, điều đó có nghĩa là luật pháp đó vẫn hằng còn cho đến khi kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-Va đã hoàn thành. Huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ - Chiên con của Đức Chúa Trời đã đổ ra để làm giá cứu chuộc những người sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ thì phải vâng giữ và làm trọn luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người. Nhưng luật về sự thờ phượng thì được thay đổi, không phải bởi Đức Chúa Jê-sus Christ, nhưng bởi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, như Kinh Thánh có chép: **Đức Giê-hô-va phán: Đây là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân Ta.** Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ đặt vào trong bụng, chép vào lòng đó là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời và như vậy, Luật pháp của Thánh Linh sự sống đã được ban cho thì sự thờ phượng sẽ được làm theo cách mới của Đức Thánh Linh, chứ không theo cách cũ của văn tự. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp của Thánh Linh sự sống cho những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, ấy là để linh hồn người tin Chúa được sự sống lại, thì sự thờ phượng cũng phải làm theo Lễ thật, là theo Đức Thánh Linh, như Đức Chúa Jê-sus đã phán: **Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lễ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lễ thật mà thờ lạy.** Người nào không vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời, thì kẻ đó là kẻ bội nghịch, kẻ đó sẽ phải chết, nên sứ đồ Phao-lô đã viết rằng: **Nguyên cho kẻ gieo sự rối loạn trong anh em thì họ tự chặt mình là hơn!** **Kinh Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 32; Giê-rê-mi 31; Giảng 4;

Chủ đề: hãy lấy lòng yêu thương làm dây tơ lẩn nhau.

Trọng tâm: Đức Chúa Jê-sus Christ là Chúa của các chúa, Ngài là Vua của các vua, nhưng Ngài đã đến thế gian này trong hình tở của Đức Chúa Trời và chính Ngài đã rửa chân cho các môn đồ của Ngài và Đức Chúa Jê-sus cũng đã phán về Đức Chúa Cha đã vì yêu thương loài người mà Ngài vẫn làm việc cho đến bây giờ, cũng như chính Ngài cũng làm việc như vậy, vì Ngài đến thế gian để cứu chuộc loài người. Nhiều người tin Chúa nhưng vẫn không có sự hiểu biết về trách nhiệm của mình là phải trở nên như hình bóng Con Ngài, nghĩa là giống như Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời đã phán bởi những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh. Họ cố tỏ ra mình là người yêu mến Chúa, nhưng không phải để phục vụ cho công việc của Nước Đức Chúa Trời, mà là cho chính họ. Họ giữ cuộc sống của họ sao cho được an toàn để được cứu chuộc linh hồn mình, còn công việc của Nước Đức Chúa Trời thì họ không muốn nhúng tay vào! Vậy thì họ có hầu việc Đức Chúa Trời không? Đức Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Vậy, nếu Ta là Chúa là Thầy, mà đã rửa chân cho các người, thì các người cũng nên rửa chân lẫn cho nhau.** Sự rửa chân là bóng về việc chăm sóc cho nhau nhận biết trách nhiệm của mình là phải làm chứng nhân cho Chúa. Chữ **bàn chân** trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là **linh vực trong tâm trí**. Mọi người phải để ý tới những người khác, nếu ai đó có tâm trí, là những sự suy nghĩ không đúng với luật pháp của Đức Chúa Trời, không tuân theo các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, không làm theo Lê thật, thì điều đó có nghĩa bàn chân thuộc linh của người đó không trong sạch, cần phải được rửa sạch bằng quyền phép của Lời Đức Chúa Trời. Nhưng sự kiêu ngạo của xác thịt sẽ là sự ngăn trở lớn khiến người ta không thích người khác góp ý cho mình và vì thế nên có những sự chia rẽ và sự phân rẽ. Chính sứ đồ Phao-lô cũng đã có sự cãi lầy và phân rẽ với Ba-na-ba, bởi họ không có sự đồng thuận trong sự suy nghĩ của nhau. Tự mỗi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình trước sự chỉ định, sự sắp xếp của Đức Chúa Trời trong Hội-Thánh cũng như trong gia đình theo luật pháp của Đức Chúa Trời, vì ma quỷ là kẻ ngày đêm rình mò những người tin Chúa, để gây sự phân rẽ, nên Đức Chúa Jê-sus Christ đã cảnh báo các môn đồ của Ngài rằng: **Chớ tưởng rằng Ta đến để đem sự bình an cho thế gian; Ta đến, không phải đem sự bình an, mà là đem gươm giáo. Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dẫu với bà gia; và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà mình. Ai yêu cha mẹ hơn Ta thì không đáng cho Ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn Ta thì cũng không đáng cho Ta; ai không vác cây thập tự mình mà theo Ta, thì cũng chẳng đáng cho Ta.**
Kinh Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 10, Giăng 13, Giăng 5; Công vụ các sứ đồ 15;

Chủ đề: Hãy bước đi theo Thánh Linh, chớ hề làm trọn những điều ưa muốn của xác thịt.

Trọng tâm: Để có thể bước đi theo Đức Thánh Linh, thì linh hồn của người tin Chúa phải được nuôi dưỡng bằng bánh và nước hằng sống của Lời Đức Chúa Trời mỗi ngày, nhưng người ta không thể tự thấp sáng ngọn đèn của linh hồn mình, mà là Đức Thánh Linh. Nghĩa là khi người nào tiếp nhận Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lê thật thì Đức Thánh Linh biết điều đó, nhưng nếu tâm trí, là cái lòng của người đó không khứng làm theo Lời của Đức Chúa Trời thì dù người đó có nhớ, có thuộc Luật pháp của Thánh Linh sự sống thì Đức Thánh Linh cũng không thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi người đó, bởi những tư tưởng của xác thịt người đó được đặt cao hơn ý muốn của Đức Chúa Trời. Nhiều người mang danh người hầu việc Chúa, biết nhiều sự mầu nhiệm và họ được nhiều người tôn trọng, nhưng những người đó lại không có trái của Đức Thánh Linh, những người đó không biết Luật pháp của Thánh Linh sự sống và không thể giảng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì trong thế gian đã có rất nhiều sách ghi chép lại những sự mầu nhiệm nên người ta có thể qua các sách đó mà biết và giảng những sự những sự đó ra như thể là họ được Đức Thánh Linh tỏ riêng cho họ vậy, rốt cuộc là họ bị Chúa từ chối, vì Ngài không biết những người đó. Hãy nhớ rằng, trước khi bị Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi thiên đàng, chê-ru-bin mang tên Sao Mai đó đã có sự hiểu biết rất cao, không có gì có thể giấu được hắn và hắn khôn hơn Đa-ni-ên, nhưng những sự đó không giữ được lòng của hắn trong sạch, ngược lại, hắn đã kiêu ngạo bởi những sự hiểu biết đó và sự kiêu ngạo khiến hắn làm hư sự khôn ngoan mình và tự hắn sa vào sự phân loạn và sự chết. Chỉ có sự vâng theo tiếng phán của Đức Thánh Linh và sự vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời mới giữ được sự sống mình và được ơn của Đức Giê-Hô-Va mà thôi. Vậy nên mọi người tin Chúa phải ráng học cho biết Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà bền lòng mà theo Chúa. Hãy cầu xin Chúa dò xét chính bản thân mình để cứu mình khỏi bị sa ngã. Đức Chúa Trời sẽ dùng chiêm bao, dùng các khả tượng để cảnh báo linh hồn chúng ta khi chúng ta ngủ, như sách Gióp đã chép: **Vì Đức Chúa Trời phán một lần, hoặc hai lần; nhưng người ta không để ý đến. Ngài phán trong chiêm bao, trong dị tượng ban đêm, lúc người ta ngủ mê, nằm ngủ trên giường mình; Bấy giờ Ngài mở lỗ tai loài người, niêm phong Lời giáo huấn mà Ngài dạy cho họ, hầu cho trở loài người khỏi điều họ toan làm, và giấu họ tánh kiêu ngạo, cứu linh hồn họ khỏi cái huyết, và mạng sống khỏi bị gươm giết.** Hãy tỉnh thức và giữ mình, vì Danh Chúa và công việc của nước Chúa, hãy nhường nhịn, đừng để mình thành cơ gây vấp phạm cho người khác.
Kinh Thánh tham khảo: Ê-xê-chi-ên 28; Gióp 33; Gia-cơ 3;

Chủ đề: Hãy cảnh giác với những sự ưa muốn của xác thịt vì những sự đó trái với những sự ưa muốn của Đức Thánh Linh.

Trọng tâm: Tự tâm trí xác thịt của người ta không thể hiểu biết những sự thuộc về Đức Thánh Linh, mà chỉ có linh hồn nào đã nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh mà được tái sanh và nhờ Đức Thánh Linh dắt dẫn mà linh hồn người đó được lớn lên trong sự hiểu biết Đức Chúa Trời, thì bấy giờ, khi tâm trí xác thịt có những sự toan tính trái với ý muốn của Đức Thánh Linh, thì nhờ ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi người đó dò biết được những sự toan tính nơi tâm trí đó sẽ gây hại cho sự sống của linh hồn mình, thì nó sẽ trở dậy tranh chiến với tâm trí, bắt tâm trí phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, như sứ đồ Phao-lô đã làm chứng: **Vì xác thịt có những điều ưa muốn trái với những điều của Thánh Linh Và, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn; vì tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng làm điều dữ mình không muốn. Ví bằng tôi làm điều mình không muốn, ấy chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội lỗi ở trong tôi vậy. Vậy tôi thấy có luật này trong tôi: khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo tôi. Vì theo người bề trong, tôi vẫn lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm đẹp lòng; nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có một luật khác giao chiến với luật trong trí mình, bắt mình phải làm phu tù cho luật của tội lỗi, tức là luật ở trong chi thể tôi vậy. Khốn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thể hay chết này? Cảm tạ Đức Chúa Trời, nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ, là Chúa chúng ta! Như vậy, thì chính mình tôi lấy trí khôn phục luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng lấy xác thịt phục luật pháp của tội lỗi.** Luật pháp của tội lỗi là luật pháp văn tự chép trong Kinh Thánh, vì luật pháp đó chỉ cho người ta biết tội lỗi, nên sứ đồ Phao-lô gọi luật pháp đó là luật pháp của tội lỗi. Trong bất luận công việc gì người ta cũng phải luyện tập và trau dồi cho làm được công việc đó cách thuần thực, thì đối với sự sống của linh hồn chúng ta cũng phải luyện tập làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời và tìm kiếm sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh. Lời Chúa có chép: **Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con.** Khi chúng ta làm công việc thuộc về Đức Thánh Linh thì sẽ có sự bình an ở trong mình, vì điều đó có nghĩa là Đức Thánh Linh ở cùng mình và chính sự sáng của Chúa bảo vệ linh hồn chúng ta trước quyền lực của sự tối tăm luôn ở chung quanh loài người trong thế gian này. Môi-se nói: **Đây là các điều Đức Giê-hô-va phán dặn; hãy làm đi, thì sự vinh quang của Đức Giê-hô-va sẽ hiện ra cùng các người.**
Kinh Thánh tham khảo: Lê-vi ký 9; Châm ngôn 3; Rô-ma 7; Phi-líp 4;